

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Teaterloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 217 af 22. marts 1996, er senest ændret ved lov nr. 103 af 28. februar 1996. Om den seneste lovrevision henvises til FT 1994/95 s. 6316-6322, FT 1995/96 s. 594-602, s. 3726-3727 samt s. 3957.

Formålet med lovforslaget er at sikre opretholdelsen af Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab (DST) som en selvejende institution, der skal omfatte et antal teatre i hovedstadsregionen, som tilsammen skal bidrage til et alsidigt og kvalitetspræget udbud af teaterforestillinger på højest mulige kunstneriske og teaterhåndværksmæssige niveau til et bredt publikum. Ved hovedstadsregionen forstås i denne sammenhæng Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amter. Lovforslaget er udarbejdet efter drøftelser med Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Københavns Amt, Frederiksborg Amt og Roskilde Amt.

Den hidtil gældende ordning om DST blev indført i 1990 som afløsning for Den Storkøbenhavnske Landsdelsscene, hvis konstruktion fra 1975 med underskudsdekning og indbyrdes økonomisk solidaritet ikke længere var hensigtsmæssig i forhold til den kunstneriske og økonomiske udvikling på teatrene. Ordningen om DST forudsatte bl.a., at teatrene skulle drives som selvstændige enheder uden ret til fra tilskudsyderne at opnå dækning af eventuelle underskud. Til gengæld kunne de enkelte teatre i langt højere grad selv beholde og disponere over deres indtægter fra egne opsatte forestillinger.

Imidlertid har der gennem årene været betydelig utilfredshed med DST-ordningen både blandt tilskudsyderne, Styrelsen for Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab (Styrelsen) og teatrene. Af de konkrete problemer kan bl.a. nævnes spørgsmålet om Styrelsens kompetence og samspillet med tilskudsyderne, herunder Kulturministeriet. Kompetenceforholdene under DST-ordningen er præget af uklarhed, og Styrelsen har udtrykt ønske om at få udvidet kompetencen på en række områder.

Der har ligeledes været utilfredshed med fordelingen og anvendelsesmulighederne af teatrenes tilskud, og både teaterchefer og bestyrelser har ønsket etableringen af en garantifond til teatre i økonomiske vanskeligheder. For bestyrelsernes vedkommende har der desuden været ønske fremme om at knytte de eksisterende driftsselskaber permanent til de enkelte teatre i stedet for, at de som i dag er knyttet til den enkelte teaterchef.

Den stigende utilfredshed blandt de involverede parter i DST-ordningen medførte, at Kulturministeriet og de amtskommunale tilskudsydere i begyndelsen af 1996 besluttede at gennemføre en analyse af fordele og ulemper ved den gældende ordning. Analysen skulle gennemføres med henblik på en senere politisk stillingtagen til eventuelle ændringer i ordningen herunder dens mulige ophør.

Rapporten blev udarbejdet af PLS Consult og offentliggjort i begyndelsen af 1997. Den konkluderede bl.a., at selv om DST-ordningen indebar klare fordele for de deltagende teatre, så burde systemet organisatorisk rationaliseres. Problemerne i DST-ordningen kan overordnet relateres til 3 hovedproblemstillinger:

- En manglende konkretisering af både den kulturpolitiske målsætning med ordningen og retningslinier for de indbyrdes modstridende prioriteringer mellem tilskudsyderne.
- En mangel på beslutningsmekanismer i forholdet mellem tilskudsydere og Styrelse, der kan afgøre spørgsmål, der ikke var taget højde for i ordningen, men som udviklingen har aktualiseret.
- Den konkrete udmøntning og administration af ordningen er præget af uklarheder, manglende konsistens og gennemsigtighed i forholdet mellem styrelse og teatrene.

Rapporten konkluderede endvidere, at under de gældende økonomiske og politiske rammer var DST's udviklingsmuligheder yderst begrænsede. På den baggrund kunne DST kun i ringe omfang fungere som teaterkunstnerisk nyskabende.

Det er Kulturministeriets opfattelse, at man med de foreslåede lovændringer kan imødekomme en væsent-